

Marcelka z hor: To, co hledáte, jste vy sami

Říká se jim avatáři. Jsou to ti, kteří s sebou už nevlácejí batoh karmické zátěže a životem procházejí vědomě jako hrou, již ve skutečnosti je. Rozehrálo ji samotné Vědomí neboli Vyšší inteligence. Lidé, kteří takzvaně prozřeli, jsou prosti jakýchkoliv tužeb a závislostí a hodně se smějou. Taková je i Marcelka z hor. Žena, která se svým mužem Romkem žije na v horách v chaloupce bez elektřiny, vody i plynu a kterou zde navštěvují stovky lidí hledajících Pravdu a usmíření se sebou samými. Náš rozhovor se odehrál na rozkvetlé horské louce v blízkosti Malé Fatry za zpěvu ptáků a zurčení pramínku vody.

‡ **Stále více lidí se začíná otvírat duchovnímu poznání. Co jim může přinést?**

K člověku vždy přijde přesně to, co v tu chvíli potřebuje a co v daném okamžiku rozšíří jeho poznání. Vlastně si to přitáhne tím, že je pro to otevřený, i když si to třeba neuvědomuje. Každému přitom může vyhovovat jiný směr, a tak je to v pořádku. Pokud na něm neuvízne, může po nějaké době udělat další krůček a nastoupit na cestu sebepoznání, která vede ke konečnému osvobození. Každý přitom jde podle svého tempa. V podstatě ale žádná cesta není, to je jenom z pohledu dvojnosti. Jde o to, aby člověk začal hledat ve svém nitru. Tím, co hledá, je totiž on sám.

‡ **Lidé si už vyzkoušeli mnoho způsobů, terapeutických postupů a návodů, ale nezdá se, že by byli šťastnější a zdravější...**

Všechno tu má své místo. Pomocí různých terapeutických postupů a technik lidé svoje problémy odblokovávají, jenže tím je ještě více posilují, protože jim věnují svoji pozornost. Je dobré, když si to vyzkouší, ale přijde chvíle, kdy je to unaví. Zjistí, že to je nekonečné, a pak hledají dál. Do harmonie, která je trvalá, se vše uvádí až při poznání sebe sama.

‡ **Můžeš tento pojem blíže vysvětlit?**

Jde o poznání sebe sama jako jedné z mnoha kapiček čírého Vědomí, jinými slovy jde o přijetí své duchovní podstaty. Aby duše mohla projít zkušenostmi, kterými si projít potřebuje, v této dimenzi si – obrazně řečeno – nasadila brýle 6D, což je pět smyslů a paměť, aby se to, co je pouze mentální, jevílo jako skutečné. Jedinou skutečností je však Bytí čili čirá Existence.

‡ **Mohou nám v tomto procesu nějak pomoci přírodní terapie, jako je užívání bylinek, zdravá výživa, pohyb na čerstvém vzduchu atd.?**

Lidé se většinou nejprve začínají zajímat o fyzické tělo, protože zažívají různé nemohy a bolesti, které nejsou příjemné, a to platí i o psychických problémech. Proto hledají cestu ven. Nejdříve jdou k lékaři a pak zkoušejí i alternativní způsoby včetně užívání bylinek, zdravé výživy, různých terapií, cvičení a tak dále. Hodně bytůstek přišlo na cestu sebepoznání právě tím, že se nejprve zajímaly o zdravý životní styl, který byl však jen přípravou na to, aby začaly hledat samy sebe v sobě a odpověděly si na otázku, kým vlastně jsou. Lidé uvěřili nálepkám a myslí si o sobě, že jsou třeba hněviví, nebo naopak hodní, štedří a tak dále, ale

uvnitř je každá bytost čirým Vědomím, a dokud to neprohlédne, tendence a sklonny myslí a také tužby a představy si s ní dělají, co chtějí. Lidé se pouze ztotožnili se svými představami a nálepkami. Také se o tom dá mluvit jako o programech, které je ovládají.

‡ **Když to pochopíme, právě tím svému tělu a jeho zdraví pomůžeme nejvíc?**

Pochopením to začíná, ale stěžejní je praxe, kdy člověk tyto nálepky a programy postupně odkládá. Zjistí přitom, že všechno je pouze v hlavě čili v obsahu myslí, a proto je důležité směřovat k jeho vyprázdnění. Vědomostí a znalostí, které jsme si osvojili a jsou důležité při práci, se to však netýká – ty jsou naopak využity ještě lépe.

Tělíčko ještě nějakou dobu jede v setrvačnosti, ale pak se informace v buňkách pomalu a jistě začnou měnit a vše se uvádí do harmonie. Tělo je totiž vždy formované podle obsahu myslí, na nějž buňky pouze reagují, a pokud je destruktivní, za nějakou dobu se to na něm projeví. Naprosto všechny nemoci jsou vychýlením z rovnováhy a ukazují, že to v rovnováze není především v hlavě. Různé dílčí nemohy se pak už rozvíjejí v podstatě podle emocí.

Jak vyvrátit na myšlenky

‡ Jak vyprázdnit mysl?

Uvnitřňováním čili pozorností na pocit Existence v sobě samém. Druhý díl pozornosti je však třeba nechat ve vnějším projeveném světě. Lze si to osvojit například v meditaci.

‡ Můžeme své myšlení nějak ovlivnit?

Hodně bytůstek se nad některými myšlenkami, které jim přijdou do hlavy, zděsí, ale u nahodilé myšlenky je úplně jedno, že projde hlavou. Mysl je přijímač a vysílač a přijímá myšlenky i z okolí. Stěžejní je, aby se myšlenka nerozvíjela, čili aby tak, jak přišla, zase odešla. Když ji však člověk zachytí a začne ji jakýmkoliv způsobem rozvíjet, tak na něj vliv už má. Je-li to pozitivní myšlenka, působí pozitivně, ale když je sebedestruktivní, buňky na to také reagují sebedestrukci. Myšlenek se nebojte a ani s nimi nebojujte, protože to je opravdu marný boj.

Myšlenky nemůžeme ovlivnit, ale můžeme ovlivnit, jestli jim věnujeme pozornost. Čemu věnujeme pozornost, to nabíjíme energií. Věnujeme-li pozornost programům, sklonům a tendencím mysli, tak je tím posilujeme. Když některou myšlenku rozvíjíme, vyplujeme z toho tím, že pozornost dáme něčemu jinému, a nejlépe sami sobě, ale nikoliv zevně. Jde o to obracet se do nitra, do pocitu Existence, chcete-li do srdce. Jakmile dáváte část pozornosti do svého nitra, což je takzvané zvnitřňování neboli zvědomování, v tu chvíli vyplouváte z úrovně všech programů, které vás ovládají, a vše se uvádí do rovnováhy.

‡ Má to něco společného s karmou?

Ano, protože karma je úroveň, kde platí „oko za oko, zub za zub.“ Karma je vlastně pojistka vývoje tím správným směrem a určitě tu není proto, abyste trpěli. Trpět opravdu nemusíte, stačí vzdát se závoje zvědomosti, kdy je člověk oddělený od Zdroje, a to je jediný důvod, proč prožívá traumata a strachy.

Jde o to, abyste stále zůstávali ukotveni sami v sobě a nenechali se vtáhnout. Karma se zapisuje jenom na podkladě emocí. Když však životem procházíte bez emocí a jste si vědomi sami sebe, tj. jste neustále propojeni se svojí duchovní podstatou, není nikdo, na kom by se karma mohla projevit, a proto neexistuje.

‡ Jak přistupovat ke svému tělu?

Tělo je chrámem ducha, a tak je třeba se k němu chovat se vším všudy. Tělo je vozidlo, v němž se kapička Vědomí prohání v této dimenzi, a když vozidlo doslouží, tak jej odloží a pak si třeba zase vezme jiné. O tělo je třeba se starat, jak

nejlépe to jde, stejně jako se staráme o svůj automobil, ale tím není myšleno pěstování jeho kultu, kdy je tělo postaveno nejvýše. Když si člověk myslí, že je tělem, velmi špatně pak snáší stárnutí i představu jeho zániku, takzvanou smrt.

Nejvíce ze všeho tělo utváříme myšlením. Obsah mysli dokonce přitahuje i úrazy. Jakmile je však osobní mysl bez programů, projevuje se přes ni už pouze Vyšší inteligence neboli samotné Vědomí a člověk je pod stálou ochranou a v bezpečí.

‡ V současné době hodně lidí trápí nepříjemné zdravotní problémy, zejména bolesti zad, alergie, bolesti hlavy i zhoubné bujení. Proč toho přibývá a jak si pomoci?

Samozřejmě že toho přibývá, protože člověk jede v takových sebedestruktivních programech, že by to byl zázrak, kdyby tělo stále odolávalo a bylo zdravé. Rakovina není nic jiného než to, že buňky jsou stále napájené informacemi z hlavy, že jsme tělem. Pak je tam však strach pramenící z oddělenosti, který se projevuje tím, že tu je druhý člověk, který mi může ublížit, a proto je třeba se před ním bránit, být stále ve střehu nebo s ním dokonce bojovat. Buňky na to reagují a také se začínají osamostatňovat. A přitom buňky v těle pracují jako celek – vlastně je to jakýsi vesmír. Když se však buňka osamostatní, protože je napájena strachem z hlavy, obrazně řečeno se druhé buňky bojí. Proto chce být silnější, a tak začne rychle růst, aby byla před těmi jinými buňkami chráněna, a už je to tady.

Lidstvo na křižovatce

‡ Pro zájemce Marcelka v chaloupce maluje krásná trička.

‡ Jako bychom se nyní ocitli na jakési pomyslné křižovatce. Ve světě to vře, ubývá zásob ropy i pitné vody a znečištění planety dosahuje, zdá se, maxima...

Na světě se vůbec nic nezmění, dokud se nezmění obsah lidské mysli a v souvislosti s děním ve světě je nyní myšlen obsah lidské mysli jako celku. Proto vždy začínáme u sebe, nikoliv u druhého. Čím více bude přibývat bytůstek, které pracují na sobě samých, aby se obsah jejich mysli vyprazdňoval, začne se to měnit i celosvětově ve všech oblastech. Svět opravdu zkrásní a podíl na tom má úplně každý. Zásoby ropy jednou opravdu skončí, ale pak konečně přijdou další a lepší možnosti.

‡ Další vědeckotechnický pokrok tedy přinese řešení?

Jakákoliv technika je vždy odrazem obsahu lidské mysli. Nyní z něj jde hodně „zplodin“, které pak v těle způsobují nemoci a neduhy, a stejně tak člověk vytvořil stroje znečišťující vodu a ovzduší. Proto je třeba pracovat na tom, aby mysl byla prozářena a vyzařovala samotné Vědomí čili ten původní stav. Technika tu bude i nadále, ale pokud lidé budou pracovat na sobě, stroje už zplodiny produkovat nebudou. A je tu dokonce i ta možnost, že naopak budou produkovat látky, které budou pro okolí prospěšné. Tak to funguje v celé přírodě, kde je všechno k užítku pro něco dalšího.

‡ Proč nám tolik svědčí pobyt v přírodě a právě tam vždy načerpáme nejvíce síly?

Protože celá příroda je samotné Vědomí bez programů z obsahu osobní mysli. Tady je vše naprogramováno samotným Vědomím, a pokud člověk jde do přírody, kde se uvolní a vnímá ji, stane se její součástí, a to ho může krásně přivést k sobě samému. Mysl se v přírodě vyprazdňuje úplně samovolně. Jinak je příroda v podstatě kulisa pro uskutečnění procesu poznání Pravdy.

‡ Co bychom měli vědět o mezilidských vztazích a jak je vylepšit?

Lidé mají tendenci měnit partnery, sousedy, kolegy a třeba i prostředí, v němž žijí, aby se vyhnuli zrcadlu, neboli protějšku, ale stejně kamkoliv se hnou, zrcadlo jim bude nastavené znovu. Každá bytost, která nám není příjemná a vnitřně nás rozvírovává, nám nastavuje zrcadlo a buďme za to vděční. Nemusíme pátrat po tom, co nám ukazuje konkrétně, protože nám nikdy nezrcadlí to, kým jsme, ale vždy pouze to, čím nejsme, a to jsou

naše emoce, vlastnosti a programy. Stačí si tedy uvědomovat, že souseď je nám nepříjemný proto, že nám něco zrcadlí, a pak obracet pozornost do sebe sama. Potom najednou zjistíme, že nám nikdo nevadí, protože nám žádný člověk už vůbec nic nezrcadlí.

‡ **Co je vlastně štěstí?**

To jste vy. Každá bytost je štěstím, jenomže když jej hledá zvenčí, vše si zastře. Jakmile lidé štěstí hledají vně, připouštějí, že jim schází, a přitom sami jsou tím štěstím. Jsou tím, co hledají! Celá příroda je štěstím a radostí, a je to proto, že nemá vlastní představy.

Štěstí, které má podmínku, není štěstí.

jsou spolu, aby se navzájem učinili šťastnými. Sami jsou štěstím a vnitřní naplnění přichází, až když se obrátí do nitra. Pak jim již zvenčí vůbec nic nechybí. Takže nechat partnera, jaký je, a pracovat sám na sobě uvnitřováním. Pak možná budete překvapeni (*smích*). Lidé se nemění, ale vždy reagují podle vašeho naladění, a když z vás cítí jiné vibrace, chovají se jinak a najednou jsou jakoby jiní.

Když se lidem říká, že druzí jsou jejich zrcadlem, zoufají si, že když se jim na druhých něco nelíbí, je to všechno v nich. Ale to ne. Jsou to pouze nálepky a představy v obsahu jejich mysli. Partneri nám vždy ukazují představy, které máme sami o sobě, ale nejsme jimi! Ani v tom dob-

měli pamatovat?

Na to, že pokud ve vztahu není násilí, drogy atd., je výměna partnera v podstatě zbytečná. Jaký má smysl dát pryč jedno zrcadlo a místo něj si pořídit jiné? Témata, před kterými jsme utekli, se nám v novém vztahu vrátí. Na všechny lidi je třeba se dívat jako na nádherné božské bytosti, jimiž doopravdy jsou stejně jako my. Partnera si vždy přitáhneme podle toho, jaký máme vztah sami k sobě, a podle toho, kolik toho řešíme v sobě, si přitáhneme takovéto, který toho bude také tolik řešit.

‡ **V knize jsou kapitoly věnované nejen vztahům, ale i dalším oblastem našeho života. Jak může hledající člověk najít svého duchovního mistra?**

Je jen jediný duchovní mistr a to jste vy sami. Zvenčí nikdo takový není, protože v konečném důsledku je duchovní každý a naprosto vše. Ke štěstí opravdu nepotřebujete nic a nikoho vyjma sebe samých. Lidská mysl má zafixované, že přijde nějaký avatár a bude nám pomáhat, ale co to je „nám“? Tady není nikdo, kdo druhému pomáhá, protože to je samotné Vědomí, které stále pomáhá jenom samo sobě a vrací se pro sebe, protože v jiných lidských projekcích na sebe ještě zapomnělo.

Lidé se duchovnímu poznání otevírají stále více a to se nezastaví. Je ve vás něco, co vás žene. Všichni jsou překrásní, ale důležité je, aby našli svoji skutečnou podstatu, protože tím, s čím se jinak ztotožňují – a to je jejich mysl a tělo – nejsou. Pravda je nehmotná a okem neviditelná.

‡ **Co přesně znamená slovo osvícení?**

Čistou prázdňou mysl, která zrcadlí samotné Vědomí. Pak je osvícená a nic jiného v tom není. Mysl je nástrojem pro Vědomí a je jeho zrcadlem. Vědomí se dívá do zrcadla a díky projevu může sledovat samo sebe. Když si je člověk stále vědomý sám sebe, závoj nevědomosti spadne.

Anebo ještě jinak: představte si zrcadlo, které bude pomalované, a budou na něm různé obrazce. Budete se v něm vidět? Zahlídnete jen kousičky, a čím těch obrazců bude na zrcadle míň, čili čím méně bude počmárané, tím více se v něm můžete zhlížet. Když je mysl tichá, zrcadlo je čisté. V mysli se pak zrcadlí samotné Vědomí a mysl je prozářena světlem – proto se začal používat termín osvícení. Prvotní projev Vědomí je totiž Světlo, a když je mysl prázdňá, mysl je osvícená. Každá bytost tím je neustále a je to její přirozený stav. Nyní se k tomu bytosti vracejí díky rozpomínání na sebe sama.

Na to, co vám kdo říká, ale nedejte, a jděte si za tím sami.

Věra Keilová

‡ V létě se víkendové semináře konají přímo u chaloupky v horách. Od podzimu do jara si Marcelku zvou pořadatelé akcí z Čech i ze Slovenska, a tak je možné potkat ji i v různých městech.

„Jsem šťastný“ má nutně protipól „jsem nešťastný“. Má-li štěstí svůj zdroj venku, funguje to jen krátkodobě. A protože tam, kde ve dvojnosti začíná štěstí jednotlivce, automaticky z toho vyplývá neštěstí pro druhého, jsou tomu zevnímu štěstí vždy kladeny překážky.

Tělíčka jsou projekce a vy jste samotné Vědomí, ale ztotožňujete se s tím, co máte v mysli, a pak hledáte to, co vás učiní šťastnými. Nedej bože, aby vám někdo něco vzal, nebo aby někdo odešel. Anebo mají lidé představu, že jedině štěstí je ve zdraví. Takže pak nastoupí neštěstí, když něco z toho nevyjde? Je tam vždy protipól čili po takovém štěstí následuje neštěstí, ale když vy sami se stanete štěstím, je to už trvalé a bez protipólu.

Partneri jako zrcadla

‡ **Jakou úlohu hrají v životě naši partneři?**

Dokud člověk bude chtít zaplnit prázdňé místo v sobě druhým člověkem, vztah fungovat nemůže. Chvilku tam určitě budou záblesky, kdy spolu dvěma lidem bude dobře, ale stačí, když pak jeden udělá něco, co tomu druhému není příjemné, a už je problém. A je to proto, že

rem, ani v tom špatném. Všichni jsme čirým Vědomím, chcete-li naplněnou prázdnotou. Jediný zdroj lásky, který nepomíjí, je uvnitř nás. Když už nic nepotřebujeme, partnerství je trvalé a naplňující. A je to proto, že jsme naplněni my sami, a nic partnerovi nevyčítáme.

‡ **Jak vypadá opravdová láska mezi partnery?**

Skutečná láska dává druhému naprostou svobodu a volnost. Není to z rozumu, ale je to přirozenost. Čím má člověk ve vztahu větší svobodu, tím má menší potřebu odejít. A čím více toho druhého držíme, tím více se od nás chce vzdálit. Je to logické. Partnera chcete vlastnit stejně jako hrníček, a přitom uchopovat druhého a měnit ho k obrazu svému nelze. Právě na tom vztahy končí.

Abý vztah fungoval, žena potřebuje od partnera jedinou věc, a to je jeho pozornost. A muž zase to, aby ho žena obdivovala. To je hodně důležité a pak to mezi nimi krásně funguje. Pakliže lidé jdou za poznáním sebe sama, ve vztahu odpadájí veškeré hry, boje, výměnné obchody atd. A čím je větší snaha o propojení navenek, tím slabší pouto bývá uvnitř.

‡ **Na co bychom ještě v našich vztazích**